

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **G. H. a spol.** pre zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., § 188 ods. 1 Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 9. februára 2012 v Bratislave dovolanie obvineného G. H. proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 24. augusta 2010, sp. zn. 1T 82/2010, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného G. H. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bánovce nad Bebravou rozsudkom z 24. augusta 2010, sp. zn. 1T 82/2010, schválil návrh dohody o vine a treste uzavretej na Okresnej prokuratúre v Bánovciach nad Bebravou 20. júla 2010 medzi obvineným G. H. a prokurátorom Okresnej prokuratúry v Bánovciach nad Bebravou, v zmysle ktorej bol obvinený G. H. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., § 188 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po vzájomnej dohode s odsúdeným E. P. dňa 16. novembra 2008 v čase o 21.43 hod. v B. zostal na rohu ulice F. a N. dávať pozor, zatiaľ čo odsúdený E. P. vošiel do ulice F. a tu napadol I. H. tak, že ho dvakrát udrel päťou do oblasti tváre a následne mu z pravej ruky vytrhol peňaženku, v ktorej boli štyri platobné karty a finančná hotovosť vo výške 0,66 €, potom z miesta spolu utiekli, pričom svojím konaním spôsobili poškodenému I. H. škodu vo výške 77,01 € a zranenie – mierny opuch okolo pravého oka, ktoré si vyžiadalo jednorazové lekárske ošetrovanie, bez práceneschopnosti a liečenia.

Okresný súd Bánovce nad Bebravou ho za to odsúdil podľa § 188 ods. 1 s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obvineného G. H. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zrušil výrok o treste uložený obvinenému G. H. trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T 66/2009, zo dňa 20. mája 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. mája 2010, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Citovaný rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť jeho vyhlásením, t. j. 24. augusta 2010.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podal obvinený G. H. prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. P. Ď. dovolanie, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a/, písm. c/ a písm. h/ Tr. por.

V písomnom odôvodnení dovolania obvinený G. H. vo vzťahu ku všetkým uplatneným dovolacím dôvodom uviedol len jeden spoločný argument a síce, že do Slovenskej republiky bol vydaný uznesením Krajského soudu v Ústí nad Labem z 10. mája 2010, sp. zn. 6Nt 226/2010, na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, ktorý vydal Okresný súd Partizánske v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T 66/2009. Ďalej v texte uviedol, že on so svojím vydaním na trestné stíhanie do Slovenskej republiky nesúhlasil, zásady špeciality sa nevzdal a výnimky zo zásady špeciality u neho splnené neboli. Z tohto dôvodu je presvedčený, že trestné stíhanie vedené proti jeho osobe v inej veci ako tej, pre ktorú bol vydaný, bolo neprípustné. To platí aj pre trestné stíhanie, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 1T 82/2010, pre zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., § 188 ods. 1 Tr. zák.

Z uvedeného dôvodu obvinený G. H. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací „vyslovil porušenie zákona a napadnutý rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 24. augusta 2010, sp. zn. 1T 82/2010, zrušil v celom rozsahu.“

K dovolaniu obvineného G. H. sa vyjadrila okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry v Bánovciach nad Bebravou.

Na úvod vo vyjadrení uviedla, že podľa jej názoru dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. h/ Tr. por. uvádzané obhajcom obvineného v posudzovanom prípade splnené nie sú, preto navrhla dovolanie obvineného G. H. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť. Paradoxne v ďalšej časti dovolania Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhla, aby „vyslovil rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento zákon opiera a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutie, ako aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.“ Dôvodila tým, že v posudzovanom prípade skutočne k porušeniu zásady špeciality došlo, v dôsledku čoho bolo trestné stíhanie obvineného G. H. vo veci vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 1T 82/2010 neprípustné, čo zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. preskúmal podané dovolanie a zistil, že dovolanie obvineného G. H. je potrebné odmietnuť, lebo je podané neoprávnenou osobou.

Dovolanie obvineného G. H. smeruje proti rozsudku okresného súdu, ktorým bol schválený návrh dohody o vine a treste.

Trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa otázkou osoby oprávnenej na podanie dovolania proti rozsudku, ktorým bol schválený návrh dohody o vine a treste, v minulosti už zaoberalo. V tejto súvislosti prijalo právny záver vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. októbra 2007, sp. zn. 2Tdo 32/2007 (*citované rozhodnutie bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR číslo 6/2008 pod číslom 58*), že proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o schválení návrhu na dohodu prokurátora a obvineného o vine a treste a ktorý nadobudol právoplatnosť

vyhlásením, môže podať dovolanie iba minister spravodlivosti z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 Tr. por.

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rešpektujúc vyššie uvedený právny názor, od ktorého niet dôvodu sa odchýliť ani v tomto v prípade, konštatuje, že obvinený G. H. nie je osobou oprávnenou na podanie dovolania proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol schválený návrh dohody o vine a treste. S poukazom na citované ustanovenie § 382 písm. b/ Tr. por. preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného G. H., bez jeho meritórneho preskúmania, odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 369 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého s účinnosťou od 1. septembra 2011 môže dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 Tr. por. podať minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1. Z dikcie § 369 ods. 1 Tr. por. je teda zrejmé, že v danom prípade môže podnet na podanie dovolania ministromi spravodlivosti podať len iná osoba, ako obvinený, resp. jeho obhajca. Takouto osobou môže byť napr. sudkyňa, ktorá v posudzovanej trestnej veci obvineného G. H. rozhodla.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 9. februára 2012

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová